

do 20.05.2010

over de bergen

Josse De Pauw & Corrie van Binsbergen
Muziektheater Transparant

Concertzaal - 20.00

19.15 Inleiding door Tom Eelen

CONCERTGEBOUW
BRUGGE

Josse De Pauw:

tekst en regie

Corrie van Binsbergen:

muziek en muzikale leiding

Michaël Borremans:

vormgeving hoofdpersonages

Herman Sorgeloos:

scènebeeld

Mark Van Denesse:

lichtontwerp

Vehikel: Josse De Pauw

Stem: Claron McFadden

Tijd: Sean Bergin

Koor: Beatrice en Vera van der Poel

Josse De Pauw: acteur

Claron McFadden: sopraan

Vera van der Poel: mezzosopraan

Beatrice van der Poel: alt

Sean Bergin: tenorsax, zang, pennywhistle,
concertina

Bart Maris: trompet, bugel

Joost Buis: trombone, lapsteel

Koen Kaptijn: trombone

Berlinde Deman: tuba

David Kweksilber: klarinet, basklarinet,
sopraansax

Jan Willem van der Ham: fagot, contrafagot,
altsax

Arjen de Graaf: altviool

Miriam Overlach: harp

Corrie van Binsbergen: gitaar

Tatiana Koleva: vibrafoon, marimba, slagwerk

Albert van Veenendaal: toetsen

Hein Offermans: contrabas, basgitaar

Arend Niks: drums, slagwerk

Chris Weeda: zaalgeluid

Ad Gomes (DSL): monitorgeluid

Kim Rens: lichttechniek

Pieter Vermoortele: podiumtechniek, stagehand

Patrick Caers: toneelmeester

Kopspel vzw i.s.m. Stef Delfosse: uitvoering
decor

Zoë Monti: uitvoering kostuums

Bart Boone: boventiteling

Veerle Francke: productieleiding

Laura van Slooten: assistent productie

Sarah Wasch: assistent productie

Anne Van Es: planning productie / techniek

Een productie van Muziektheater Transparant
in coproductie met Stichting Brokken,
Concertgebouw Brugge, LOD, Operadagen
Rotterdam, KVS/Théâtre National

Mede mogelijk gemaakt door het Nederlands
Fonds voor de Podiumkunsten+, Gemeente
Amsterdam, Stichting Brokken

MUZIEK
THEATER

MUZIEK
THEATER
TRANSPARANT

Na het concert wordt u een drankje en een hapje
aangeboden door Leffe en Brugge Kazen.

over de bergen

Voor Muziektheater Transparant maken Josse De Pauw en componiste en gitariste Corrie van Binsbergen de voorstelling *over de bergen*. Josse De Pauw schreef de tekst en speelt die ook, en Corrie van Binsbergen schreef de muziek en voert die ook mee uit.

De voorstelling gaat over verlangen. 'Het is een gevoel wat niet uit te schakelen valt en tevens is het een van de grote drijfveren van het leven', zegt Josse De Pauw. 'Het lijkt zo'n vriendelijk woord, maar evengoed kan dat niet-aflatend verlangen heel vervelend en ongelooflijk vermoeiend zijn. De voorstelling gaat in alle mogelijke talen over verlangen en gemis die nooit ophouden. Daarom is het hoofdpersonage geen mens, maar een wezen propvol verlangen. Het vangt ijle klanken op van ergens over de bergen en wordt door die sirenenzang aangezogen, voortgestuwd, overhoop gehaald, weggeblazen ... Ik heb schilder en beeldend kunstenaar Michaël Borremans gevraagd een personage voor mij te creëren, een vorm.'

Corrie van Binsbergen is een veelzijdige muzikante en een eigenzinnige gitariste die moeiteloos hedendaags-gecomponeerd met jazz, rock en improvisatiemuziek verbindt. Vijf jaar geleden nodigde ze Josse De Pauw al eens uit voor haar serie 'Schrijvers in Concert' in het Bimhuis in Amsterdam. Hij las voor uit eigen werk en zij maakte er muziek bij. 'We waren allebei erg nieuwsgierig naar elkaar, en er gebeurde iets heel bijzonder die avond', herinnert ze zich. 'Daarna dachten we allebei dat het een goed idee zou zijn om iets samen te maken. In de tussentijd hebben we veel contact gehouden, we hebben veel gepraat, muziek beluisterd en zijn we samen naar voorstellingen gaan kijken, we hebben ook veel gesproken over hoe een voorstelling er zou moeten uitzien.

Vorige zomer kreeg ik een eerste deel van de tekst en daar ben ik dan mee aan de slag gegaan. Vooral het beeld met de bergen, blauwe lucht en helder water heeft mij op een bepaald spoor gezet. Sopraan Claron McFadden representeert nu dat heel serene, heldere en zuivere. Maar tegelijk zit er ook nog een andere grote groep musici op het podium, die soms ook zompigheid en vuiligheid inbrengt want 'verlangen' is natuurlijk niet altijd even zuiver.'

Die grote groep bestaat uit heel wat indrukwekkende muzikanten: naast Claron McFadden zijn er de uit de jazz en pop afkomstige zussen Beatrice en Vera van der Poel, de ritmesectie van de succesvolle band Corrie en de Grote Brokken, jazzlegende Sean Bergin en een aantal kameleontische musici zoals de rietblazer David Kweksilver, de Bulgaarse percussioniste Tatiana Koleva en de harpiste Miriam Overlach. Dit amalgaam van musici brengt verschillende kleuren en invloeden in de voorstelling binnen. 'Dat is mijn hele leven eigenlijk al zo', zegt Corrie van Binsbergen. 'Terwijl ik mijn klassieke opleiding gitaar genoot, speelde ik al in underground-achtige popbandjes. Ik luister even graag naar Bach of Stravinsky als naar Frank Zappa. Alles loopt door elkaar, en dat laat zijn sporen na wanneer ik componeer of improviseer. Mijn werk raakt aan hedendaags klassiek maar ook aan jazz en rock. Ik mag hopen dat het resultaat toch een persoonlijke stijl is.'

'Ik wist meteen dat ik koperblazers wilde hebben bij deze voorstelling', gaat Corrie van Binsbergen verder. 'En ik liep al jaren met het idee rond om operastemmen te combineren met stemmen die uit een andere wereld komen. Daarnaast wilde ik de klank van harp en vibrafoon. Die instrumenten mengen heel mooi en daar haal je

tegelijk een heel andere klankwereld mee in huis die goed staat tegenover de kopers. En last but not least is ook Sean Bergin nog in beeld gekomen. Hij is een legendarische jazzman en hij is ook een zeer theatrale figuur. Hij staat nog niet in de aankondigende teksten, maar we hebben hem ondertussen kunnen overtuigen om mee te doen. Elke noot die hij op zijn tenorsax speelt straalt iets uit. Hij heeft een heel persoonlijk geluid op tenorsax en hij bespeelt daarnaast ook pennywhistle en concertina.'

Hoe beïnvloedden Josse De Pauw en Corrie van Binsbergen elkaar tijdens het creatieproces? 'We werkten gelijk op', zegt Josse De Pauw. 'Ik ga gemakkelijk mee in een groove. Ik heb ook altijd heel intuïtief gewerkt. De dingen ontstaan altijd uit ontmoetingen met mensen met een bepaalde stijl waarin ik me kan vinden en waar ik de mijne graag mee laat versmelten of ertegenover stel. Dat heb ik in het verleden gedaan met musici als Peter Vermeersch, George van Dam of Jan Kuijken. Ik denk wel mee over de richting die de muziek uit zou kunnen gaan, maar ik ben daar niet dwingend in.'

De aanwezigheid van musici uit pop- en jazzwereld zou de aanleiding kunnen zijn tot veel improvisatie en vrijheid. Hoe dwingend zijn de tekst en partituur van *over de bergen* die vandaag voorliggen? 'De tekst zelf ligt vast, maar de manier waarop hij gebracht wordt, biedt wel ruimte voor improvisatie', zegt Josse De Pauw. 'Er zijn bij *over de bergen* te veel musici betrokken om de improvisatie te laten regeren', meent Corrie van Binsbergen. 'Ik heb dus een echte partituur gecomponeerd. Ik heb mijn materiaal de afgelopen maanden steeds meer uitgezuiverd. Er komen wel thema's terug, maar zelden letterlijk. De hernemingen zijn ontstaan uit hetzelfde basismateriaal, al is dat zeker niet

altijd eenvoudig te herkennen. Die aanpak zorgt voor een grote coherentie en voor een spanningsboog over het stuk heen. Nu, het muziekensemble is een groot wezen, maar er is zeker ook ruimte – weliswaar op vooraf bepaalde plekken – voor improvisatie. Ik hou van die combinatie: strakke arrangementen en dan ineens *ins Blaue hinein* springen. Ik ben iemand die op voorhand veel nadenkt; eens op het podium ben ik wel uiterst geconcentreerd, maar denk ik niet meer na. Ik vind het heel mooi dat er in het begin van de voorstelling al zo'n open plek zit, waar Josse spreekt en ik speel; daar wordt als het ware de toon van die avond gezet, en die zal de ene keer bijtender zijn, een andere keer zachter en lieflijker.'

over de bergen wordt een opera genoemd. We moeten de muziek dus wel ernstig nemen. 'Ik heb niks met begeleidende muziek', zegt Josse De Pauw. 'Er zijn weinig films waar ik me de muziek van herinner, tenzij van een paar slechte. Ik hou niet van muziek die onderliggend of louter illustratief is. Ik hou van de concentratie van de muzikanten die spelen en ik wil die zien, daarom spreek ik meestal van dramatische concerten. Ik heb er niets tegen dat de muziek het bij momenten overneemt, dat het af en toe een concert wordt. Maar uiteindelijk is het voor mij allemaal 'theater' omdat ik dat woord zeer ruim definieer. Alles wat live en wel op een podium gebeurt, is voor mij theater en de nadruk kan steeds elders liggen.' 'Net als in opera komen hier verschillende disciplines samen', besluit Corrie van Binsbergen. 'De inbreng van Michaël Borremans, Herman Sorgeloos, Sean Bergin, de tekst en het spel van Josse De Pauw en de muziek is telkens essentieel. En omdat de muziek hier toch een belangrijker rol speelt dan in de gemiddelde muziektheatervoorstelling, hebben Josse en ik uiteindelijk besloten dat dit niet

zozeer muziektheater met opera-achtige trekjes is maar uiteindelijk toch 'gewoon' een opera! Deze opera begint met een soort aanzegging, '*laat klinken dame de goede gitaar*', waardoor ik direct aan de *Odyssee* dacht: '**bezing mij o muze**'. Dat heeft me doen besluiten het stuk heel klassiek in drie aktes te verdelen. Over het algemeen werkt een opera naar een dramatisch hoogtepunt toe waar het hoofd karakter een moord begaat of zelfmoord pleegt. In *over de bergen* is dat net gebeurd. Het is een opera 'in reverse'.

Tom Eelen

Biografieën

Josse De Pauw (1952) werkt als acteur, regisseur en auteur. Na zijn studies aan het Koninklijk Conservatorium in Brussel was hij een van de oprichters van de legendarische theatergroep Radeis, en later van Schaamte, de voorloper van het Kaaitheater. Zijn toneelstukken *Weg, Larf* en *Übung* waren internationale successen en werden meermaals bekroond. Ook zijn boeken *Werk* en *Nog*, verzamelingen van verhalen, anekdotes en theaterteksten, werden zeer enthousiast onthaald. Als filmacteur werkte hij o.m. samen met filmregisseur Dominique Derudere voor *Wait until spring*, *Bandini* (1989), *Hombres Complicados* (1997) en *Iedereen beroemd* (2000), die genomineerd werd voor de Oscar voor beste buitenlandse film. Hij staat al meer dan 20 jaar op de scène, voornamelijk met eigen werk. Daarnaast was hij recent te zien in o.a. *Dood van een handelsreiziger* (Luk Perceval, 2005) en *Mefisto for ever* (Guy Cassiers, 2006). Van 2000 tot 2005 was Josse De Pauw artistiek leider van Het Net in Brugge, van 2005 tot 2006 van het Antwerpse Toneelhuis. Vandaag is hij opnieuw aan het werk als onafhankelijk theatermaker.

Corrie van Binsbergen (1957) is gitariste, componiste en artistiek & zakelijk leider van Stichting Brokken, waarmee ze grensoverschrijdende projecten initieert, zoals Corrie en de Grote Brokken, een samenwerkingsverband van kopstukken uit de Nederlandse pop en jazz en de serie 'Schrijvers in Concert', een verrassende combinatie van muziek en literatuur, met onder meer Remco Campert, Kees van Kooten, Toon Tellegen en Ramsey Nasr. Ook van Binsbergen is na haar studie klassiek gitaar, die zij afsloot in 1984, al meer dan 25 jaar actief op een zeer breed terrein in de muziek en speelde op vele festivals in binnen- en buitenland.

In 1999 ontving zij de prestigieuze VPRO/Boy Edgar prijs vanwege haar creativiteit, vakmanschap en veelzijdigheid. Zij ontving compositieopdrachten voor onder meer het Holland Festival, NPS, ASKO Ensemble, Filmmuseum, Nederlands Blazers Ensemble, Radio Symfonie Orkest, Zappstrijkwartet, Loeki Stardust, Mondriaan Strijkkwartet, ASKO & Barbara Hannigan.

In 2005 werd Stichting Brokken opgenomen in het Kunstenplan van OC&W en voor de periode 2009 tot 2013 krijgt zij opnieuw financiële ondersteuning van het Nederlands Fonds voor de Podiumkunsten.

De Amerikaanse sopraan Claron McFadden maakte haar operadebuut in 1985 op het Holland Festival in *l'Eroe Cinese* van Hasse (dirigent: Ton Koopman). Sindsdien treedt ze regelmatig op in binnen- en buitenlandse operaproducties. Naast haar operacarrière heeft Claron McFadden een grote reputatie verworven als concertzangeres met zowel traditioneel als modern repertoire. Ze trad op met dirigenten als Edo de Waart, Hartmut Haenchen, Reinbert de Leeuw, René Jacobs, Ton Koopman, Trevor Pinnock, Neëme Jarvi. Ook maakte zij uitgebreide tournees met William Christie en het Freiburger Barock Orchester. Claron McFadden heeft vele opnamen gemaakt. Hoogtepunten van afgelopen seizoenen waren de vele optredens op festivals: Aix en Provence, Glyndebourne, Holland Festival, Bregenz en Salzburg.

Michaël Borremans is een Belgische schilder en filmmaker. In 2004 nam hij deel aan Manifesta 5, The European Biennial of Contemporary Art. In hetzelfde jaar opende een solotentoonstelling van zijn tekeningen in oktober in het Museum Für Gegenwarts-kunst in Basel. Deze tentoonstelling reisde

naar het S.M.A.K., Gent en het Cleveland Museum of Art, Ohio. De tentoonstelling "The Performance" ging door in het S.M.A.K., Gent, reisde naar de Parasol unit foundation for contemporary art, London en The Royal Hibernian Academy, Gallagher Gallery, Dublin in de loop van 2005. In 2006 had Borremans solotentoonstellingen in New York (David Zwirner Gallery) en Parijs (La Maison Rouge). In 2007 was er 'De Appel' in Amsterdam, rond zijn filmwerk. Zijn werk maakt deel uit van de collectie van het Museum of Modern Art, New York.

Herman Sorgeloos studeerde film en fotografie aan het Sint-Lukas Instituut in Brussel. Hij debuteerde als theaterfotograaf op het Kaaitheaterfestival in 1981. Zijn ontmoeting met Jan Decorte in 1983 was cruciaal. Hij ontwierp datzelfde jaar het decor voor Decortes spraakmakende productie 'Maria Magdalena'. Zijn samenwerking met Anne Teresa De Keersmaeker en Rosas begon in 1984. Daarnaast werkte hij samen met Jan Ritsema ('Wittgenstein Incorporated' in 2003, 'Philoktetes Variaties', 'Hamlet', 'Titus Andonderonikustmijnklote', een opera van Walter Hus op een tekst van Jan Decorte, en 'Pipelines'). Voor 'Morgen Misschien' van Tom Jansen maakte hij het decor alsook voor 'Nine Finger' van Platel, Ikeda en Verdonck. Met regisseur Josse De Pauw werkte hij de laatste jaren nauw samen als scenograaf, met name voor 'SS', 'Die siel van die mier', 'Kreutzeronates', 'RUHE', 'De versie Claus'. Hij ontwierp de decors voor volgende voorstellingen van Muziektheater Transparant: RUHE, Babar, Een nieuw Requiem.

Onmiddellijk na zijn studies ging Mark Van Denesse (1964) aan de slag als lichttechnicus bij de Vlaamse Opera. Na enkele jaren als

freelance theatertechnicus volgde in 1998 een engagement als inspicieënt/lichtontwerper bij Toneelhuis. Sinds kort realiseert hij lichtontwerpen op vrije basis zowel in binnen- als buitenland voor theater, opera en dans. Hij werkte o.a. reeds met Luk Perceval (*Oom Vanja, Platonow, Tristan und Isolde, Molière, eine Passion, Traum im Herbst, Marienvesper, Dood van een handelsreiziger, ...*), Johan Simons (*Vrijdag, Richard III, Oresteia, Herzog Blaubarts Burg, La grande bouffe, ...*), Dimiter Gottscheff (*Den Leutnant von Inishmore*), Jan Decorte (*Cirque Danton*), Josse De Pauw (*Over de bergen*), Gerard Jan Rijnders (*Tim van Athene*), Joachim Schlömer (*Les Troyens*), Theater Zuidpool (*kReon*), Olympique Dramatique (*Adams appels*), Bart Meuleman (*In de strafkolonie/Het hol*), Abke Haring (*Linoleum/speed*), ...

VR 04.06.10 T/M ZO 06.06.10 /

CONCERTGEBOUW

iBOCCHERINI! / FESTIVAL

Een weekend lang richt het Concertgebouw de schijnwerpers op het rijke oeuvre van Luigi Boccherini. Centrale figuur Roel Dieltiens omringt zich met muzikale geestverwanten voor een mooie selectie van muzikale ontdekkingen én beroemde werken als het *Menuet*, de *Fandango* en het *Stabat Mater*. Zoals steeds zorgt het Concertgebouw voor een boeiende omkadering.

VR 04.06.10 / 20.00 /

CONCERTZAAL

ENSEMBLE EXPLORATIONS & CLARON MCFADDEN

In zijn meer dan 100 strijkkwintetten exploiteert Boccherini alle mogelijkheden van de combinatie van twee violen, een altviool en twee cello's – met een bijzondere aandacht voor de lyrische kwaliteiten van die laatste. Het *Stabat Mater* en subtiele kamermuziek van Spaanse tijdgenoten geven een intimistische toets aan deze openingsdag van het festival **iBOCCHERINI!**

WWW.CONCERTGEBOUW.BE

+32 70 22 33 02

IN&UIT BRUGGE, 'T ZAND 34, 8000 BRUGGE

